

EMBERI JOGOK EURÓPAI BÍRÓSÁGA

NEGYEDIK SEKCIÓ

NAGY kontra MAGYARORSZÁG ÜGY

(21225/10. sz. kérelem)

ÍTÉLET

STRASBOURG

2016. január 26.

Az ítélet végleges, de szerkesztői változtatás alá eshet.

A Nagy kontra Magyarország ügyben

az Emberi Jogok Európai Bírósága (Negyedik Szekció) Tanácsként tartott ülésén, melynek tagjai voltak:

Nona Tsotsoria, *elnök*,

Krzysztof Wojtyczek,

Gabriele Kucsko-Stadlmayer, *bírók és*

Fatoş Aracı, *helyettes szekció-hivatalvezető*,

2016. január 5-i zárt ülésén lefolytatott tanácskozását követően

az azon időpontban elfogadott alábbi ítéletet hozza:

AZ ELJÁRÁS

1. Az ügy alapja egy, a Magyar Köztársaság ellen benyújtott kérelem (21225/10. sz.), amelyet az Emberi Jogok és Alapvető Szabadságok Védelméről szóló Egyezmény ("az Egyezmény") 34. cikke alapján egy magyar állampolgár, Nagy Lajos ("a kérelmező") 2010. április 9-én terjesztett a Bíróság elé.

2. A kérelmezőt Karsay F. budapesti ügyvéd képviselte. A magyar Kormányt ("a Kormány") Tallódi Z. kormányképviselő képviselte az Igazságügyi Minisztériumból.

3. 2015. január 8-án a kérelemnek az eljárás hosszával kapcsolatos panasza közlésre került a Kormány felé.

A TÉNYEK

AZ ÜGY KÖRÜLMÉNYEI

4. A kérelmező 1949-ben született és Budapesten él.

5. 1995. december 7-én a kérelmezőt hűtlen kezelés és egyéb bűncselekmények gyanúsítottjaként kihallgatták.

6. Az ezt követő büntetőeljárásban, egy hatályon kívül helyezés után a Fővárosi Bíróság 2008. november 5-én felmentette a kérelmezőt.

7. Másodfokon a Fővárosi Ítéltábla 2009. november 26-án helybenhagyta a felmentő ítéletet.

A JOG

8. A kérelmező panaszolta, hogy az eljárás hossza összeegyeztethetetlen volt az Egyezmény 6. cikkének 1. bekezdésében foglalt "ésszerű idő" követelményével.

9. A Kormány vitatta az érvelést.

10. A figyelembe veendő időszak 1995. december 7-én kezdődött és 2009. november 26-án zárult le. Az eljárás tehát három bírósági szinten 13 évig és 11 hónapig tartott.

Az ennyire hosszú eljárásra tekintettel a panaszt elfogadhatónak kell nyilvánítani.

11. A benyújtott anyagokat megvizsgálva, valamint a kérdéssel kapcsolatos esetjogra figyelemmel a Bíróság úgy ítéli meg, hogy az eljárás túlzottan hosszú volt, és nem felelt meg az “ésszerű idő” követelményének (lásd Gázsó kontra Magyarország, 48322/12. sz. kérelem, § 17, 2015. július 16.). A fentiek okán az Egyezmény 6. cikkének 1. bekezdését megsértették.

12. A kérelmező az Egyezmény 41. cikke alapján a Bíróság Magyarországgal szemben hossz-ügyekben ezidáig megítélt vagyoni és nem-vagyoni kártérítésekkel egyező kártérítést követelt. A Kormány általánosságban vitatta az igényt.

13. A Bíróság úgy véli, hogy a kérelmezőnek vitán felül nem-vagyoni kára keletkezett. Méltányossági alapon ezért a kérelmezőnek 8,100 eurót ítél meg ezen a címen.

14. A kérelmező nem terjesztett elő költségtérítés iránti igényt.

15. A Bíróság úgy találja megfelelőnek, hogy a késedelmi kamatnak az Európai Központi Bank marginális kölcsönkamatán kell alapulnia, melyhez további három százalékpontot kell hozzáadni.

EZEN INDOKOK ALAPJÁN A BÍRÓSÁG EGYHANGÚLAG

1. Elfogadhatóvá *nyilvánítja* a kérelmet;
2. *Megállapítja*, hogy az Egyezmény 6. cikkének 1. bekezdését megsértették;
3. *Megállapítja*:
 - (a) hogy az alperes államnak három hónapon belül a kérelmező számára nem vagyoni kár tekintetében 8,100 (nyolcezer száz) eurót, valamint az ezen összeget terhelő adók összegét kell kifizetnie az alperes Állam nemzeti valutájában a teljesítéskori átváltási árfolyam alkalmazásával;
 - (b) hogy a fent említett három hónap lejártát követően a teljesítés időpontjáig a késedelmes időszakra az Európai Központi Bank marginális kamatlábát három százalékponttal meghaladó mértékű kamatot kell fizetni a fenti összegek után;
4. A kérelmező igazságos elégtétellel kapcsolatos további igényét *elutasítja*.

Készült angol nyelven, és írásbeli kihirdetésre került 2016. január 26-án a Bíróság Eljárási Szabályzata 77.§ 2. és 3. bekezdésének megfelelően.

Fatoş Aracı
helyettes hivatalvezető

Nona Tsotsoria
elnök